

Αλέξανδρος Φιλίππου Μακεδόν

Γράφει ο: Δημήτριος Περδίκης

Ο Αλέξανδρος γεννήθηκε στην Πέλλα στις 20 Ιουλίου 356 π.Χ.

Ο πατέρας του ήταν ο Φίλιππος Β΄, βασιλεύς της Μακεδονίας, της δυναστείας των Αργεαδών, όπως ονομαζόταν λόγω της καταγωγής των από το Άργος της Πελοποννήσου. Η μητέρα του ήταν η Ολυμπιάς, πριγκίπισσα της Ηπείρου.

Ο δάσκαλός του, ο μέγας φιλόσοφος Αριστοτέλης ο Σταγειρίτης, δίδαξε τον νεαρό Αλέξανδρο ιστορία, αστρονομία, γεωγραφία, ιατρική, φιλολογία και πολιτικές επιστήμες. Πάνω και πέρα από όποια γνώση του μετέδωσε «παιδεία».

Μαζί με τον Αλέξανδρο στην σχολή του Αριστοτέλη φοίτησαν και οι φίλοι του, τα νεαρά μέλη της αριστοκρατίας του βασιλείου. Αυτή η παρέα των φίλων στις αθλοπαιδιές και στα αγωνίσματα θα γίνουν οι εταίροι του που θα βρίσκονται δίπλα του στις εκστρατείες και μετά τον πρόωρο θάνατό του θα μοιραστούν σαν επίγονοι την τεράστια αυτοκρατορία.

Μια μέρα ένας φίλος του Φιλίππου, ο Δημάρατος φέρνει ένα αδάμαστο άλογο. Ο νεαρός Αλέξανδρος θα το δαμάσει. Ο Βουκεφάλας, όπως το ονόμασε, σύντροφος και αυτός στην μακριά πορεία του στα βάθη της Ασίας. Άξιος και γενναίος και αυτός σε όλες τις μάχες. Το πιο γνωστό και επώνυμο άλογο της ιστορίας για τον μεγαλύτερο στρατηλάτη όλων των εποχών.

Ο Αλέξανδρος τοποθετεί τα έργα του Ομήρου στον τάφο του Αχιλλέα, έργο του Ραφαήλ, μουσείο Βατικανό

Βαριά η κληρονομιά που σύμφωνα με τις παραδόσεις έφτανε στον Αλέξανδρο. Από τον πατέρα του, οι πρόγονοί του έφταναν στον Ηρακλή και από την μητέρα του στον Νεοπτόλεμο και στον Αχιλλέα. Όμως ο Αλέξανδρος λάτρευε αυτή την κληρονομιά που κουβαλούσε και ήθελε τόσο να τους μοιάσει.

Το 338 π.Χ. σε ηλικία 18 ετών, στην μάχη της Χαιρώνειας πολέμησε επικεφαλής του ιππικού, πλάι στον πατέρα του.

Μετά από 2 χρόνια ο πατέρας του δολοφονείται και ο 20ετής Αλέξανδρος ο Γ΄, πλέον, στέφεται βασιλεύς της Μακεδονίας. Στη συνέχεια στο συνέδριο της Κορίνθου ανακηρύσσεται στρατηγός και αυτοκράτορας της Ελλάδος.

Αφού με αστραπιαίες επιθέσεις υπέταξε όλη την βαλκανική χερσόνησο, την άνοιξη του 334 π.Χ. ξεκινάει την εκστρατεία κατά των Περσών με 30.000 πεζούς και 5.000 ιππείς. Προμήθειες 30 ημερών και ταμείο 70 χρυσών ταλάντων. Στο Αιγαίο ρίχνονται και 160 καράβια.

Μία σχετικά μικρή στρατιωτική δύναμη, όμως ευέλικτη. Οι σαρισοφόροι της μακεδονικής φάλαγγας και οι εφορμήσεις του ιππικού έμπαιναν αστραπιαία βαθειά στην αντίπαλη παράταξη και την διέλυαν.

Ακριβώς το αντίθετο συνέβαινε με τις τεράστιες, βραδυκίνητες στρατιές των Περσών που με τον μεγάλο όγκο τους θέλανε να προκαλέσουν τρόμο στον αντίπαλο.

Σε 11 χρόνια με ελάχιστες απώλειες και χωρίς να χάσει ούτε μια μάχη είχε κυριαρχήσει. Από την Αίγυπτο μέχρι τις χώρες της κεντρικής Ασίας και από την Αδριατική μέχρι τον Ινδικό ωκεανό εκτεινόταν η αυτοκρατορία που δημιούργησε.

Το 331 π.Χ. στέφθηκε Φαραώ της Αιγύπτου και τον επόμενο χρόνο βασιλιάς της Περσίας.

Ο θάνατος του Μέγα Αλέξανδρου, όπως εικονίζεται σε περσική μινιατούρα (Μουσείο Νέας Υόρκης)

Στις 10 Ιουνίου του 323 π.Χ. ο Αλέξανδρος Φιλίππου ο Μακεδών άφησε την τελευταία του πνοή, σε ηλικία 32 ετών και 11 μηνών, στη Βαβυλώνα της Μεσοποταμίας, εξ αιτίας μιας άγνωστης ασθένειας.

Μία περίοδος της ιστορίας, η Αλεξανδρινή, έχει πλέον αρχίσει και θα τελειώσει μόνο με την Ρωμαϊοκρατία.

Ο Φάρος της Αλεξανδρείας σε ρωμαϊκό νόμισμα λεζάντας

Η ελληνική θα γίνει η διεθνής γλώσσα και πάνω από 20 πόλεις με το όνομα «Αλεξάνδρεια» θα δηλώνουν το πέρασμά του. Ο ελληνικός πολιτισμός θα φτάσει μέχρι την Ινδία, όπου τα ελληνιστικά βασίλεια θα συνεχίσουν να υπάρχουν για αιώνες μετά.

Τα νομίσματα που εικονίζουν τον Αλέξανδρο θα κυκλοφορούν για πολλά χρόνια παντού. Οι επίγονοι διατήρησαν τον Αλέξανδρο στα νομίσματα.

Ο Αλέξανδρος αναζητά το νερό της ζωής (Ινδικό πιάτο). Εικονίζεται με φωτοστέφανο αγίου και αγγέλους να τον υμνούν.

Οι λαοί της ανατολής θα λατρέψουν τον μεγάλο βασιλιά. Τα παραμύθια για τον Ισκαντάρ, τον μεγάλο βασιλιά, ακόμα και τώρα τα λένε κάποιες γιαγιάδες στα εγγόνια τους, στα βάθη της Ανατολής.

Ο Αλέξανδρος στεφανώνεται δοξαζόμενος (Κοπτικό ταπέτο)

Ο Αλέξανδρος στον βυθό της θάλασσας (Φλαμανδική μινιατούρα)

Ο Αλέξανδρος σε Βυζαντινό χειρόγραφο (Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών Σπουδών, Βενετία)

Του αποδίδουν δυνάμεις υπερφυσικές, γενναιότητα τη μεγαλύτερη που έχει υπάρξει. 1750 χρόνια αργότερα οι Τούρκοι θα παρομοιάσουν τον Γεώργιο Καστριώτη που με γενναιότητα τους αντιστεκόταν, σαν τον Σκεντέρμπεη, σαν τον Κυρ' Αλέξανδρο δηλαδή.

Ακόμα τόσοι και τόσοι ναυτικοί για χιλιάδες χρόνια θα λένε την ιστορία μιας γοργόνας που έβγαινε από την θάλασσα και ρώταγε τους ναυτικούς «ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος;». Και τότε αλλοίμονο αν κάποιος απαντούσε αρνητικά. Κύματα τεράστια κομματιάζανε το σκαρί τους. Αν όμως έπαιρνε την απάντηση «Ζει και βασιλεύει και τον κόσμο κυριεύει», τότε ταξίδι σε γαληνεμένες θάλασσες τους περίμενε.